

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๘/๒๕๔๘

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายประมุต สุตะบุตร) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่

ความเป็นมาของเรื่องประกอบด้วยข้อเท็จจริงตามคำร้อง ข้อกฎหมาย ข้ออ้างของทุกฝ่ายปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว ที่ผู้ร้องอ้างว่า ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๕ ที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ฯลฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ นั้น เห็นว่า การที่ฝ่ายนิติบัญญัติกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีปกครองไว้เช่นนั้นย่อมเหมาะสมกับความจำเป็นในการดำเนินคดี เช่น การรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะพยานบุคคลหรือพยานเอกสาร เพราะหากเนิ่นนานไปอาจเป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงที่ถูกต้องได้ ซึ่งน่าจะไม่ใช่ประโยชน์ต่อผู้ฟ้องคดีเอง บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นกฎหมายที่กำหนดนิติวิธีของกฎหมายมหาชนขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และแม้สิทธิฟ้องร้องจะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างหนึ่งก็ตาม แต่ก็เป็นกรณียกเว้นหรือกระทบกระเทือนสิทธิขั้นพื้นฐานเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพราะมิได้ตัดสิทธิในการฟ้องคดีเสียทีเดียว ทั้งระยะเวลาเก้าสิบวันก็มิได้สั้นเกินไป ทั้งนี้ก็เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่คู่กรณีทั้งสองฝ่าย การจำกัดระยะเวลาฟ้องคดีในกรณีนี้จึงมิได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิแต่อย่างใด และบทบัญญัติดังกล่าวก็มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปมิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๕ มิได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ